

Yazar: Ramazan YILMAZ

Kur'ani Kavramları Gerçek Anlamlarıyla Kullanmak-2 Kur'ani Hükümler

Yüce Allah (cc), insanların dünya hayatlarının düzenlemek için rasulleri vasıtasıyla vahyini, en son olarak da Kur'an'ın gönderdiği, insanların dünya hayatında yapacakları her şeyi, en net ve açık bir biçimde açıklar. Yüce Allah (cc), yalnız dünya hayatı ile ilgili değil insanların ahiret hayatı ile ilgili ve ahiretteki durumları ile ilgili olarak da bu dünyaya yer vermeyecek şekilde her şeyi beyan etmiştir. Yeter Kur'an'a iman etsin ister etmesin, onun yargılarından sıyrılarak, akledip bu dünyaya gerek Kur'an'ın okuyan her akıllı kimse, Kur'an'da yüce Allah'ın bildirdiklerini net olarak görmektedir. Yüce Allah (cc) Kur'an'ın, anlaşılmayan ve insanlar için aydınlatıcı hayatlarının düzenlemesi diye kolaylaştırmış, bir çok örnek vererek insanlara yol göstermiştir. Kur'an'ın bu denli net ve açık olması rağmen insanlar, Kur'an gerçeğinden uzaklaştıkları kendilerine göre yeni kavramlar ürettiler, yeni durumlar ortaya çıkardılar ve zaman içerisinde bunu dinden zannederek ona inanıyorlar. Yıllarca gerçeği yeterince anlamayan ya da vahyi gerçeği kendilerince yorumlayan kimseler, olmadıkları hikmetlerle ve yalan uydurarak, uydurdukları yalanları yüce Allah'ın üzerine iftira atarak Yıllarca mal etmişlerdir. Bu müfteri yalancılar, genelde Samiri soylu belgeleri, yazdıkları kitaplarda uydurdukları yalanlar hakkında aslı olmayan iddialar ileri sürmüşlerdir. Dine karşı din Yıllarca dine karşı uydurulmuş batıl bir dini Her şeyi açık bir Kitapta açıklayan yüce Allah'a karşı adeta savap açıklamasına Kur'an'ın hükümleri karşıtan müfteri Samiri soylu yalancı belgeleri ile Yıllarca müdmenleri, insanların Allah yolundan alıkoymak, Tevhidi esasları anlamaz kılmak için kendilerince bir din uydurdular. Samiri soylu yalancı belgeleri ile Yıllarca müdmenleri elele vererek Tevhid dini olan Yıllarca karşı, Kur'an'ın hükümleri adeta ters yüz ederek, Kur'an'ın kavramları karşıtarak, Kur'an'da

a¸ýk¸a bildirilen h¨k¨mleri, dillerini eđip b¨kerek yanlarından bir din oluđturdular. Bu uydurulan din kavramý, Ýslâm’ýn asýl tanýmýndan uzak bir þekilde anlamlandırýlmýþ, toplumun d¨þ¨nce yapýsýnda, dinin tanýmý konusunda, y¨ce Allah’ýn bildirdiđi ger¸eklerden ¸ok uzak bir algý oluđturulmuđtur. Ýslâm, þirk ve k¨fre a¸ýk¸a savap a¸mýþ, bunlarý iþleyenlerin M¨sl¨man olmadýklarýný bildirirken Samiri soylu yalancý bel’amlar ile Ýslâm d¨þmanlarýnýn uydurduklarý dinde, her t¨rl¨k¨f¨r, þirk, putperestlik, ahlaksýzlýk, zul¨m meþru g¨r¨lm¨þ, bunlarý yapanlar da M¨sl¨man olarak tanýmlanmýþtır. Y¨ce Allah (cc) Kur’an’da, putperestliđin pis olduđunu, bu pislikten ka¸ýnýlmasýný apa¸ýk bir þekilde emretmiþ, Hz. Ýbrahim (as) örneклиđini vererek putlarýn yýkýlmasý gerektiđini bildirmiþtir. Oysa Samiri soylu bel’amlarýn uydurduklarý þirk ve k¨f¨r dininde, tađuta itaatin Kur’an’a uygun olduđunu, tađuta oy verenlerin ve putlara tapanlarýn M¨sl¨man, putlar ön¨nde yapýlan ilkel tapýnmalarýn ibadet, puthanelerin M¨sl¨manlarýn kutsal ibadet yeri Kâbe gibi olduđunu iddia ettiler. Samiri soylu bel’amlar ile Ýslâm d¨þmanlarý, uydurduklarý batýl dinlerini, insanlar fark etmesinler diye Ýslâm olarak tanýttýlar, týpký Samiri gibi öncelikle Rasulullah (as)’ý devre dýþý býrakmak i¸in hadisleri inkâr adý altýnda Rasulullah (as)’ý inkâr ettiler ki bunlarýn babýný mealciler olarak ortaya ¸ýkan ve y¨ce Allah’ýn kâfirler dediđi kiþiler yapmaktadýr. Yalancý m¨fteri Samiri soylu bel’amlardan bir kýsmý, S¨nnet edebiyatý yaparak Rasulullah (as)’ýn kul ve Rasul olupunu adeta inkâr edip onu insan¨st¨ bir varlýk ve kutsal bir ilah gibi g¨sterip onu g¨stermelik olarak y¨celttiler, onun adýný kullanarak yalanlar uydurdular. S¨nnet edebiyatý yapan kimi Samiri soylu bel’amlar ile Ýslâm d¨þmanlarý, uydurduklarý yalanlarla Rasulullah (as)’ý adeta ilahmýþ gibi g¨sterip y¨ce Allah’a karpý ¸ýkardýlar. Hatta öyle ki, y¨ce Allah’ýn a¸ýk¸a reddettiđi bazý konularý, uydurduklarý yalanlarla Rasulullah (as)’a kabul ettirdiler, Rasulullah (as)’ý y¨ce Allah’a karpý gibi g¨sterme ¸abasýna girdiler. S¨nnet edebiyatý yapan kimi Samiri soylu bel’amlarýn, Rasulullah (as)’ý y¨ce Allah (cc) ile eþit tuttuklarýnýn örneđi, camilerde Rasulullah (as)’ýn adýný y¨ce Allah’ýn adýnýn yanýna koymalarý ve secdeye giden insanlarýn onun ön¨nde secde yapmalarýdır. Samiri’nin, Hz. Musa (as)’ýn arkasýndan, insanlarý saptýrmak i¸in söylediđi yalaný, Ýslâm’ m¨fteri Samiri soylu

yalancýlar ile Ýslâm düpmanlarý, uydurduklarý din ile fiilen söylemip oldular ve Rasulullah (as)’a, (hâpâ) Kur’an’daki hükümilerin tersini söylettirdiler. “Nihayet bir buzađý vücudu onlara çykardý, onun böđürmesi vardý; sonra dediler ki: ‘Bu, sizin ilahýnýz ve Musa’nýn ilahi, ancak o unuttu! ” (Taha, 88) Samiri, insanlarý taptýrdýđý Buzađý’nýn, onlarýn gerçek ilahý olduđunu, hatta daha da ileri giderek Hz. Musa (as)’n da (hâpâ) ilahý olduđunu, fakat Hz. Musa’nýn onu unuttuđunu söylemipty. Ýslâmcý Samiri soylu müfteri yalancýlar ile Ýslâm düpmanlarý da uydurduklarý dini, yüce Allah’n razý olduđu gerçek Ýslâm’n önüne aldýlar ve gerçek Ýslâm’n bu uydurduklarý din olduđu algýsýný insanlarda oľuvturdular. Ýslâmcý müfteri yalancý Samiri soylular ile Ýslâm düpmanlarý o denli ileri gittiler ki, Kur’ani kavramlarý ve hükümieri çarpýtýp Allah ve Rasulü üzerine iftiralar atarak uydurduklarý dinin Kur’an’da olduđunu iddia ettiler. “Püphesiz onlardan bir fýrka, dillerini Kitapla eđip bükerler, siz Kitap’tan sanasýnýz diye, oysa o Kitaptan deđildir ve derler ki: ‘O, Allah katýndandýr’ o, Allah katýndan deđildir. Allah’a karpý onlar, bilerek yalan söylerler.” (Al-i Ýmran, 78) Yüce Allah (cc), Ýslâmcý müfteri yalancýlar ile Ýslâm düpmanlarýnýn yalancý olduklarýný ve Allah’a karpý bilerek yalan söylediklerini bildirmektedir. Ýslâm’da, kulluk yüce Allah’a yapýlýr, uydurulan dinde bu esas tersine döndürüldü Yüce Allah’n gönderdiđi Ýslâm dininde insanlar yüce Allah’a kulluk yapmakla emrolunmuř iken uydurulan ğirk dininde yüce Allah’y (hâpâ) insanlara kulluk yapýyor gibi gösterdiler. Bu konuda kimi zaman Rasulullah (as)’a atfen öyle seviyesizce yalanlar uydurdular ki, insanlarýn hizmetkârý, kapý bekçisi gibi gösterdiler yüce Allah’y. Kur’an’da, kulluk yalnýzca yüce Allah’a has kýlýnmýptýr, geleneksel din anlayýpý, önce peyh, hoca, ađabey diye vasyflandýrýlan kípilere kayýtsýz ğartsýz itaat ve kulluđu zorunlu kýldý, sonra da yüce Allah’y (hâpâ) bu kípilerin emrine verdi ve bu kípilerin, her istediklerini yüce Allah’a yaptýrdýđý sapýklýđýný yayarak bu kípileri adeta en üstün ilah olarak ilan ettiler. Uydurulmuř geleneksel din anlayýpýnda Tevhid ve yüce Allah’a ğeriksiz kulluk anlayýpý yoktur. Tevhidin tamamen olmadýđý bu uydurulmuř ğirk dininde, Rasulullah (as)’a atfen uydurulan yalanlarla yüce Allah (cc) (hâpâ) kullarýnýn ahvalini bilmeyen, Miraç hadisi diye uydurulan yalanda olduđu gibi ne yapacađýný kullarýndan

Örenen, Samiri soylu bel’amların iddia ettikleri gibi gaybı bilmeyen biri olarak tanımlandı. Tasavvuf sapıklyđının bapını ¸ektiği, Samiri soylu bel’amların onayladıkları bir ve küfür dininde yüce Allah (cc) (hâpâ) insanların emrinde gösterildi. Öyle ki insanlar, kendilerine bir iyiliği dokunanlardan, Müslüman olup olmadıklarına bakılmaksızın, yüce Allah’ın razı olmasını, canlarının sıkan birine de, sanki yüce Allah (cc) (hâpâ) onların emir eri imip gibi bela vermesini istediler ve yüce Allah’ı (hâpâ) kendi hizmetârları gibi gördüler. “O halde Allah'a karpı yalan uyduran ya da O'nun ayetlerini yalanlayan kimseden daha zalim kim olabilir! Onlara, Kitap’tan nasipleri eripir; nihayet rasullerimiz onlara gelip canlarının aldıklarında derler ki: ‘Nerede sizin Allah'tan başka ¸ağırdıklarınız?’ Dediler ki: ‘Bizden kayboldular’ ve kendilerinin kâfir olduklarına kendi nefisleri üzerine bahitlik ettiler.” (A’raf, 37) Yüce Allah (cc) hakkında uydurulan yalanlar ve O’na atılan iftiralar, aslında uydurulmuş geleneksel dinin, yüce Allah (cc) hakkındaki anlayışından kaynaklanmaktadır. “Allah’ı hakkıyla takdir edemediler, kıyamet günü yer, tamamen O’nun avucundadır, gökler de sağ elinde dürülmüptür. O yücedir, onların ortak kohtuklarından münezehtir.” (Zümer, 67) Yâm dinine karpı uydurulan bir dininde ¸arıptılan Kur’ani hükümler Tarihi süre¸te, Tevhid-bir mücadelesinin en önemli apaması, hi¸kupkusuzdur ki, Tevhid inancına karıptırlan bir unsur düpüncelerin temizlenmesidir. Samiri soylu bel’amlar ve Yâm düpmanlarının saptırmaları sonucunda insanlar, yüce Allah’ın kendilerine indirdiği Risalet’e zaman i¸erisinde kendi düpüncelerini karıptırmırlar, bu düpünceleri ya bizzat yüce Allah’a ya da Risalet’i getiren el¸ilere mal ederek dini bir emir olarak algılamırlardır. Geleneksel bir dine mensup olup Rab’lerine bir kopan kimseler, kendilerine Tevhidi esasları, saf ve doğru olan Yâm dinini anlatan kipleri küfürle su¸lamırlar, onlara saldırmırlardır. “Onlar bir kötülük yaptıkları zaman: ‘Babalarımız bu yol üzerinde bulduk, bunu bize Allah emretti’ dediler; de ki, ‘Allah kötülüğü emretmez, Allah’a karpı bilmediğiniz peyler mi söylüyorsunuz!” (A’raf, 28) İnsanlar, Kur'an ger¸eğinden uzaklaştık¸a, Samiri soylu bel’amların ve Yâm düpmanlarının katkılarıyla kendilerince yeni bir din anlayış ortaya ¸ykarmırlar, uydurma ve ilahi mesajın ¸arıptılması sonucu oluğturdukları anlayış Hak din zannederek ona tabi

olmuþlardýr. Bunlar, tabi olduklarý geleneksel uydurma þirk dinine uygun kavramlar geliþtirmişler, bu uyduruk kavramlarý dinlerinin esasý kabul etmişler, bunun, yüce Allah (cc) tarafýndan kendilerine emredildiđini zannetmişlerdir. Yüce Allah (cc) Kur’an’ý tamamlamýþ, onda her þeyi apaçýk bir þekilde bildirmiş, Yslâm’ý din olarak göndermiş ve ondan razý olmuþtur. “…Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladým ve sizin için din olarak Yslâm’a razý oldum…” (Maide, 3) Gerçek apaçýk bir þekilde bu iken, Yslâm’a karpý uydurulan þirk dininde sanki Yslâm tamamlanmamýþ gibi bir sürü kutsal geceler, günler ve ibadetler uydurdular. Rasulullah (as), Yslâm’ýn tamamlanmadýđ ve sonradan din uydurulanlar hakkýnda þöyle buyurmuþtur. “Yslâm’a sonradan eklenen her þey bid’at, her bid’at sapýklýk ve her sapýklýk cehennemdedir.” Yüce Allah'ýn bildirdiđi üzere, din kemale erdirilip tamamlanmýþtýr; tamamlanan Yslâm dininde, yüce Allah (cc), kendisinin nasýl razý edilebileceđini, kendisine hangi ibadetlerin yapýlacađýný, bütün teferruatlarýyla açýklamýþtýr. Ancak uydurulmuþ geleneksel din anlayýþýnda Kur’an ve Sünnette olmayan ibadetler ihdas edildi. Bu sapýklýđýn baþýný da tasavvuf denilen þirk ve küfür taraftarlarý çekiyor. “De ki: ‘Siz mi Allah’a dininizi öđreteceksiniz; Allah bilir, göklerde ve yerde olanlarý; Allah, her þeyi bilendir ” (Hucurat, 16) Bu bir gerçektir ki, yüce Allah'ýn koyduđu hükümler üzerinde, sýfatý ne olursa olsun, insanların tasarruf yapma haklarý yoktur. Yüce Allah'ýn koyduđu hükümler üzerinde tasarruf yapmak, bu hükümleri deđiptirmek yüce Allah'a karpý isyan, küfrü gerektiren bir fiil, büyük bir günah ve suççtur. Aklý baþýnda hiçbir insan, Yslâm düþmaný olmadýđ sürece, konulan ilahi hükümler üzerinde tasarrufta bulunmaz, deđipiklik yapamaz. Kelime-i Tevhidin sözle olarak söylenmesinin yeterli olduđu düþüncesi Kur’an’da Tevhid, yüce Allah'ýn, kipinin düþünce söz ve davranýþý üzerinde tek Ylah, Rab ve hâkim olmasýdır. Tevhid inancýna sahip olan bir kimse, hiçbir konuda ve hiçbir þekilde iman ettiđi esaslarýn dýþýnda düþünemez, konuþamaz, hareket edemez; aksi halde Tevhid inancý zedelenir, þirke düþer. Yani Tevhid, düþüncede baþlayýp olgunlaþan, sözle ifade edilen ve hayatýn tüm alanlarýnda geređi yapýlan bir inanç ve yapamdýr. Tevhidi esaslara iman etmek, düþünce, söz ve davranýþlar üzerinde yüce Allah’ýn hükümlerinin, hiçbir

sýkýntý duyulmadan, hakim kýlýnmasý, düpünce, söz ve davranýplarýn, yüce Allah’ýn Kur’an’da bildirdiði esaslara kayýtsýz þartsýz teslim olunmasý halinde mümkün olabilir. Kelime-i Tevhid, düpüncede olgunlaþan iman esaslarýnýn sözle kabul edildiðinin beyaný, hayatta yapanacaðýna dair yüce Allah’a söz verilmesi, insanlarýn buna þahit tutulmasýdýr. Kipi, bu sözü söyledikten sonra artýk yepyeni bir kimliðe sahip olmuþ ve önceki hayatýný tümden terk edip yepyeni bir kipilik kuþanmýþtýr demektir. Uydurulmuþ geleneksel þirk dini anlayýþýnda Tevhid, yalnýzca sözden ibaret olan, düpünce ve hayatta hiçbir deðiþikliði saðlamayan, her türlü þirk ve küfür içerisinde bulunmasýna raðmen Kelime-i Tevhidi söyleyen kipinin Müslüman olduðunu ifade eden bir sözden baþka bir þey deðildir. Geleneksel þirk dininde Kelime-i Tevhidin söylenmesi, kipinin cennete girmesi için yeterli görülmüþtür ki bu sapýk anlayýþ, bütünüyle Kur’an’daki Ýslâm ile taban tabana zýttýr ve bunu iddia edenler, yüce Allah’a iftira atan müfterilerdir. “Yalan söyleyip Allah’a iftira atan ya da O’nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir! Þüphesiz zalimler, kurtuluþa eremezler.” (En’am, 21) Yüce Allah’a, O’nun razý olduðu Ýslâm dinine karpý uydurulan yalanlar ve pervasýzlyklar, Kur’an’daki dini hiçe saymak, yüce Allah’a karpý apaçýk bir þekilde savap açmaktýr. Ýslâm’da cehennem giren bir daha çýkmaz þirk dininde cehennem geçicidir Yüce Allah (cc), günah iþleyenlerin, daha dünyada iken tevbe etmeleri halinde baðýplanacaklarýný, büyük günahlardan sakýnanlarýn küçük günahlarýnýn da affedileceðini, cehennem girenlerin bir daha oradan çýkamayacaklarýný bildirmiþtir. “De ki: ‘Ey nefislerine karpý apýrý giden kullarým, Allah’ýn rahmetinden umut kesmeyin, muhakkak ki Allah, bütün günahlarý baðýplar; þüphesiz O, baðýplayan, merhamet edendir. Rabb’inize dönün, O’na teslim olun, size azap gelmeden önce, sonra size yardým edilmez. Rabb’inizden size indirilenin en güzeline uyun; ansýzýn ve hiç farkýna varmadan azap size gelmeden önce. Sonra nefsin: ‘Allah yanýnda kusur edipimden dolayı yazýk bana, gerçekten ben alay edenlerden idim’ demesin.” (Zümer, 53-56) “Eðer size yasaklanan büyük günahlardan kaçýnýrsanız, sizin küçük günahlarýnýzý örteriz ve sizi deðerli bir yere sokarýz.” (Nisa, 31) “O kimseler ki, küçük hatalar hariç, büyük günahtan ve fuhþiyattan kaçýnýrlar; þüphesiz

Rabb'inin mağfireti geniştir…” (Necm, 32)
Günah ipledikleri halde hemen tevbe etmeyenlerin ve kâfir olarak ölenlerin bağıplanmayacağıny bildiren yüce Allah (cc), inanları açık bir şekilde uyarmaktadır.
“Kötülükler yapıp kendilerine ölüm geldiğinde nihayet: ‘Ben, gerçekten şimdi tevbe ettim’ diyenlerin ve kâfir olarak ölenlerin tevbeleri geçerli değildir, ipte onlar için acı bir azap hazırlamıy&bdil; (Nisa, 18) Yüce Allah’ın günah iplayenler ve tevbe edenler ya da etmeyenler hakkındaki kesin hükmü bu ve O, cehennem girenlerin bir daha oradan çıkamayacaklarıny bildirmiştir. Ýslâm’a karşı uydurulan bir dinde ise inanan insanların, ne denli günahları çok olursa olsun, günahları kadar yandıktan sonra cehennemden çıkacakları yalanı, yüce Allah’ın apaçık hükmüne karşı uydurulmuş bir yalandan başka bir şey değildir. “Dediler ki: ‘Sayılı birkaç çın dıpynda bize at&bdokunmayacaktır.’ De ki: ‘Allah katından bir ahit mi aldınız, öyle ise Allah verdiği sözden dönmez, yoksa Allah’a karşı bilmediğiniz bir şey mi söylüyorsunuz!’ Evet, kim bir kötülük kazanır da suçu onu k&bditirsa, ipte onlar, at&bdokun halkıdır, onlar orada sürekli kalacaklardır.” (Bakara, 80-81) “Kitaptan nasip verilen kimseleri görmedin mi, aralarında hükmümesi için Allah’ın Kitabı’na çadırylıyorlar, sonra onlardan bir grup sırt dönüyor; onlar, dönücülerdir. Bu, onların: ‘Sayılı birkaç çın hariç at&bdokunmayacaktır’ demeleridir. Uydurmuş oldukları şeyler onların dinlerinde aldatmıptır.” (Al-i Ýmran, 23-24) Yüce Allah (cc), er-Rahim sıfatı gereği, kıyamet günü adalet terazisini kuracak, küç ük günah iplayenleri affedip büyük günah ipledikleri halde dünyada tevbe etmeyip ölenleri, içerisinde ebedi olarak acıklı azapta sürekli kalmak üzere cehennem süreceptir. Bu, yüce Allah’ın Kur’an’da bildirdiği kesin kararıdır. “O gün tartı haktır; artık kimin tartıları ağır gelirse, ipte onlar kurtulanlardır. Kimin tartıları hafif gelirse, ipte onlar, ayetlerimize zulmetmekte olduklarından dolayı nefislerini hüsra uğratan kimselerdir.” (A’raf, 8-9) “Fakat kimin tartıları ağır gelirse, ipte o, hopnut bir yapam içindedir ve fakat kimin tartıları hafif gelirse, ipte onun anası havidir. Ne bilirsin sen onun ne olduğunu, kızgın bir at&bdokun.” (Karia, 6-11) Yalancı müfterilere uyup nasıl olsa bağıplanacağız zannı ile aldananlar, yüce Allah’ın bu uyarılarına kulak verip derhal uydurulmuş geleneksel bir ve küfür dinini terk edip Rab’lerine dönmeli, tevbe edip bağıplanma dilemelidirler,

aksi halde ölüm geldiğinde onlara, ne tevbe etmeleri bir fayda sağlayacak ne de kıyamet gününde Rab’leri onları bağıplayacaktır. Y&slâm’da befaat yalnızca yüce Allah’ın elindedir, bir dininde herkes befaat edebilir İnsanların, adeta rahat bir şekilde günah işlemlerine neden olan bir başka konu da, befaat edilecekleri zannıdır. Yüce Allah (cc), Kendisinden başka befaat edicilerin olmayacağını, befaatin yalnızca kendi elinde bulunduğunu bildirmesine rağmen uydurulmuş bir dininde onlarca kişinin befaat edeceğine dair yalanlar uydurulmuştur. Befaatin var olduğunu zannedenler, bu iddialarında o denli haddi aptılar ki, nihayet Rasulullah (as)’ya yüce Allah’ın karpısına adeta bir rakip olarak çyardılar. Onlara göre yüce Allah’ın affetmediği büyük günahlar Rasulullah (as) tarafından affedilecektir. Bu sakat anlayış, Rasulullah (as)’ya yüce Allah’ın daha merhametli sanmakta, bu nedenle de büyük günahları işleyenlerin onun bağıplayacağını zannetmektedirler ki bu düpünce, açık bir bir ve Rasulullah (as)’ya (hapa) yüce Allah’ın üstün görmektedir. “Artık Allah’ın üzerine yalan atıp iftira eden yahut O’nun ayetlerini yalanlayan kimseden daha zalim kimdir; püphesiz o günahârlar kurtuluşa eremezler. Allah’ın başka ibadet ettikleri şeyler, onlara zarar vermez ve onlara fayda vermez ve diyorlar ki: ‘Bunlar, Allah katında bizim befaatçilerimizdir!’ De ki: ‘Göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi Allah’a haber veriyorsunuz!’ O, koştuklarından münezze ve yücedir.” (Yunus, 17-18) Ellerinde vahyi hiçbir delil bulunmadan Rasulullah (as)’ın, kendilerinin büyük günahlarını bağıplayarak cehennemden çıkaracağını iddia edenler, açıkçık bir kopmaktadırlar. Bunlar, Rasulullah (as)’ya ilah edindikleri için onun kendilerini duyduğunu sanarak yüce Allah’ın devre dıpy bırakıp direkt Rasulullah (as)’a dua etmekte, “Befaat ya Rasulullah” demektedirler. Rasulullah (as)’ya da rahatsız edici olan Rasulullah (as)’dan befaat dileme duası ve onu ilah edinme hususu, Kur'an’da reddedilmiş ve rasullerin insanların kendilerine değil, yalnızca yüce Allah’a davet ettikleri bildirilmiştir. “Bir insan için mümkün değildir ki, Allah ona Kitap, Hüküm ve Nebi’lik versin, sonra insanlara desin ki: ‘Allah’ın başka bana kul olun’ velakin ‘Kitap’ta ööretmekte olduğunuz şeyler nedeniyle rabbaniler olun.’ (der). Ve ‘Melekleri ve Nebileri rabler edinmiş diye’ emretmez,’ siz Müslümanlar olduktan sonra küfrü emreder mi?” (Al-i Ymran, 79-80) Bu açık hükümlerde bildirildiği üzere hiçbir Rasul, yüce Allah’ın takdir ettiği bir

hükme karþý fikir beyan edemez, O’nun baðýplamadýđýný baðýplamaya, ona þefaat etmeye kalkýpamaz. Sapýklýkta sýnýr tanýmayan özellikte tasavvufçular, kimi zaman rasulleri de devreden çýkararak yüce Allah’ýn cehennem gönderdiði bir kimseyi, þeyhlerinin, yüce Allah’ýn hükmüne raðmen, çekip çýkaracaklarýný iddia etmektedirler. Kipi bir kere saptý mý artýk dur durak bilmez! Kabir azabý Ýki hayat vardýr; Dünya ve Ahiret Kabir, ölüm sessizliðinin devamý ve dünya hayatýndan ahirete geçip kapýsýdýr. Bu nedenle burada herhangi bir hayat belirtisi yoktur. Kullarýný, yapadýklarý ve gidecekleri yerler konusunda en ince detayna kadar bilgilendiren yüce Allah (cc), kabirde herhangi bir hayat belirtisi ya da orada kullarýný ilgilendiren herhangi bir konuda bir bilgi vermemektedir. Nitekim yüce Allah (cc) iki dünya olduðu konusuna þu ilahi hükmü ile açýklýk getirmektedir. “Elbette Biz rasullerimize ve iman edenlere hem dünya hayatýnda, hem þahitlerin duracaklarý günde yardým ederiz. O gün, zalimlere mazeretleri fayda vermez, lanet onlar içindir ve yurdun en kötüsü de onlaradýr. (Mürsquo;min, 51-52) “Allah, iman edenleri, dünya hayatýnda da, ahirette de saðlam sözle sabit kýlar. Allah, zalimleri de þapýrtýr ve Allah, dilediði þeyi yapar.” (Ýbrahim, 27) Yukarıdaki ayetlerden de anlaşılabileceği üzere iki hayat vardýr ve insanlar, dünya hayatýndan sonra dünyada yaptýklarýnýn hesabýný vermek üzere, ahirete gideceklerdir. Ýnsanlar ahiret hayatına gidecekleri yol üzerinde bir þapka durakta eðlenip herhangi bir hayat süremeyeceklerdir. Kabir hayatý olup olsaydı, hiçbir þeyi eksik býrakmadýđý Kutsal Kitabýnda yüce Allah (cc), kullarýný bundan haberdar edecek ve orada karþýlabacaklarý durumlarý, tþpký ahirette karþýlabacaklarý durumlarý haber verdiði gibi haber verecek ve kullarýnýn bundan sakýnmasýný isteyecekti. Oysa bu konuda Kur’an’da en küçük bir ibare bile yoktur. Kur’an’da her þeyi‚ “en ince þekilde düzenleyen” (12/100) yüce Allah (cc), kabir âleminin olmadýđýný da apaçýk bir þekilde ortaya koymuþtur. Ancak her konuda olduðu gibi, bu konuda da, adeta Kur’ani hükümlere karþý çýkmayý din edineler, Ýslâmi gerçekleri yeterince anlamayan ya da vahyi gerçekleri kendilerince yorumlayanlar olmadýk hikâyelerle kabir âlemi ve azabý diye bir yalan uydurmuþlar, bunu da utanmadan Ýslâm’a mal etmiþlerdir. Yüce Allah (cc), dünya ve ahirette insanlarý ilgilendiren her konuyu apaçýk bir þekilde bildirmiş, neler olacağını açýklamış, kabirde herhangi bir hayatın olduğunu bildirmemiştir. Her konuda dillerini eðip bükerek, kelimeleri yerlerinden kaydırarak gerçekleri çarþýtmayý din haline getirenler ve yüce Allah’a

karşý ¸ýkmayý dinlerinin temel esasý olarak alanlar, kabir konusunda da, hi¸bir ilgisi bulunmadýđý halde M’min suresi, 46. ayetini, dillerini eđip b¨kerek kabir azabý konusunda delil getirmeye ¸alýpmaktadırlar. Kabir hayatý ile ilgili Rasulullah (as) adýna uydurulan s¨zlerin bir¸ođu, Kur’an ger¸eđi ile ¸elipmektedir. Kendisine gelen vahyi esaslarý tek ¨l¸¨ edinen ve o esaslara teslim olanlarýn ilki olan Rasulullah (as), teslim olduđu Kur’a aykırı bir þey s¨ylemez, s¨ylediđini iddia edenler ve onun adýna s¨zler uydurup onu yalanlarýna alet edenler, elbette bunun cezasýný acý bir þekilde yapayacaklardýr. Rasulullah (as)’ýn, kabir ziyaretleri, bakýmý, ¨zerlerinde oturulmamasý gerektiđi ile ilgili bir¸ok tavsiyeleri olmuştur, ancak kabirde bir hayatýn olduđu ile ilgili hi¸bir ifadesi bulunmamaktadır. Rasulullah (as), insanlara her konuda vahyi ger¸eklerden deliller g¨steriyor, hi¸bir konuda vahiy dýpýnda ve vahye aykırı hi¸bir þey s¨ylemiyordu. ¸¨nk¨ o, delilsiz konuşmasýnýn insana b¨y¨k bir sorumluluk getireceđini biliyordu. Rasulullah (as), ayný þekilde kabir konusunda da elindeki Kur’a aykırı bir þey dememiştir, diyemezdi de. Rasulullah (as), insanýn ¨ld¨kten sonra geri d¨n¨þ¨n olmayacađýný, kípilerin yapadýklarý s¨re i¸erisinde yaptýklarý ile kalacaklarýný ve cennet ya da cehennem hak etmiþ olarak kabre gireceklerini ifade etmiştir. “Kabir, ya cennet bah¸elerinden bir bah¸e ya da cehennem ¸ukurlarýndan bir ¸ukurdur.” (Tirmizi) Bu ifadelerinden de anlaýýlýyor ki Rasulullah (as), ¨ld¨kten sonra geri d¨n¨þ¨n olmayacađýný, kípilerin kazandýklarý ve yaptýklarý ile m¨kâfatlandýrýlacaklarýný ya da cezalandýrýlacaklarýný belirtiyordu. Bu nedenle kabirde hayat olduđu konusunda uydurulan ve Rasulullah (as)’a atfedilen ifadelerin, Kur’a teslim olanlarýn ilki olan Rasulullah (as) ile uzaktan yakýndan hi¸bir ilgisi bulunmamaktadır. Saptýrýcýlar, Ýslâmi h¨k¨mli deđiptirmede sýnýr tanýmýyorlar ¸epitli h¨k¨mli konusunda azgýnlýđý yol edinerek Allah ve Rasul¨’ne iftira atma konusunda sýnýr tanımayan saptýrýcýlar, giderek y¨ce Allah’ýn bildirdiđi ibadetlerin vakitleri ile oynamaya baþladýlar ve olmayan ibadetler ihdas ettiler. Y¨ce Allah’ýn indirdiđi Ýslâm dinine karþý din uyduran saptýrýcýlar, y¨ce Allah’ýn bildirmedeđi konularda da Allah ve Rasul¨’¨n ¨zerine iftiralar atarak ya ibadetlerin yerlerini deđiptirmişler ya da kimi dini geceler uydurmuşlardýr. Bu konuda saptýrýcýlarýn, vitir Namazýnýn ve Kadir gecesinin ne zaman olduklarý konusundaki uydurmalarý verilebilir. Vitir namazý, Kur’a, gecenin bir kýmýnda uyuyup uyandıktan sonra kýlýnmasý gerektiđi a¸ýk¸a belirtilmiştir. Saptýrýcýlar, ellerinde hi¸bir

delil bulunmadığı halde Yatsı namazından sonra almışlar, hem de
ü¸ rekât olarak sınırlanmışlardır. Bu
suyuklukları da Allah'ın Rasul'u ne iftira ederek
kanıtlamaya ¸almışlardır. Rasulallah (as), kendisi, gecenin
sonuna doğru önceleri onbir, daha sonraları, hastalık ve yapılmış
nedeniyle üce Allah'ın, Kur'an'da verilen
ruhsat gereği dokuz ve yedi rekât olarak kılmıştır.
Müfteriler, bu ger¸eklere ve Rasulallah (as)'ın
Kur'an'a teslim olanların ilki olduğunu bizzat
Kur'an'da belirtmesine rağmen Rasulallah (as)'ın
Yatsıdan sonra kılmışını istediğini, hiçbir imanı ve ahlaki
değer tapmadan iddia edememeleridir. Vitr namazının yatsıdan
sonra alınması ile yetinmeyen saptırıcılar, uyduruk bir
sürü kutsal geceler uydurmuşlar, bu gecelerde sabahlara
kadar namaz kılanların bütün günahlarını
affedeceğini iddia etmişlerdir. Tağutun reddedilmeden üce
Allah'a iman edilemeyeceği ¸hüküme
rağmen saptırıcılar, zalim de olsa emir sahiplerine itaat edilmesi
gerektiğini ileri sürüpler ve günümüzde
tağuta taparcasına ona iman edip teslim olmuşlar, insanların da tağuta
tapmaya ¸adılmaktadırlar. Pehlilik konusunu da ¸arptan
saptırıcı saptıklar, Allah ve Rasul'u ne savap ¸an
tağut yolunda ölenlerin bile pehit olduklarını iddia etmişlerdir.
Aynı şekilde hangi vatan oldu ¸ıktan vatan uğruna
ölenlerin pehit oldukları iddiaları da hep bu saptıklarca iddia
edilmektedir. Kur'an'da ve Sünette, Kadir
gecesinin ne zaman olduğu belirtilmemiş iken Allah'ın dinine
savap ¸mayı bozuk bir karakter haline getirenler, bu gecenin
Ramazan ayının 27. gecesi olduğunu ileri
sürüplerdir. Saptırıcılar, bütün bu yaptıkları
ile yetinmemiş olacaklar ki, uydurdukları Mira¸ hadisi ile
üce Allah'a ve Rasul'u ne bile dil uzatacak
kadar esfele Safiline yuvarlanmışlardır. Uydurdukları hadis ile
üce Allah'ın, (hâpâ) kullarının halini
bilmediğini, Hz. Musa (as)'ın, Hz. Muhammed (as) ile
âdetayınca üce Allah'a dokuz kez
gönderip üce Allah'a (hâpâ), kullarının
kaldırabilecekleri gü¸leri konusunda akıldan verdiğini ileri
sürüplerdir ki bu, küfrün en seviyesiz
derekesidir. Kur'anı hükümler üzerinde yapılan
tahrifatın ¸amacı vardır 1- İnsanların, Tevhidi esasları
ve Yslâ'ın öğrenmelerini engellemek, (her iki grup)
2- İnsanların höna gidecek beyleri anlatarak ¸ıkar sağlamak,
(belâamlar) 3- Yslâ'a karşı olan kin ve nefret,
(Yslâ'ın düşmanları) Yslâ'ın müfteri yalancılar
ile Yslâ'ın düşmanları, Kur'anı hükümlerin
¸ık ve net bir şekilde ortaya koydu ve üce

Allah'ın razı olduğu Yslam'ın bozma konusunda değipik amaçları olsa da sonu itibarı ile Yslam esasları bozmaktadırlar. Gerek Yslam'ın yalancı müfteri belâmları, gerekse Yslam'dan ortak noktaları, Yslam esasları bozarak insanların Tevhidi esasları öğrenmelerine ve Rab'lerine yönelmelerine engel olmaktır. Bunun için yüce Allah'ın bildirdiği Yslam esasları bozmaya çalışılmaktadır. Bu bir gerçektir ki, her iki Yslam'dan da bu amaçları bilimli yapmaktadır. "Yazıklar olsun o kimselere ki, elleriyle kitabı yazıyorlar, sonra onu az bir değere satmak için, "Bu Allah katındandır" diyorlar! Yazıklar olsun onların elleriyle yazdıkları peye, yazıklar olsun onların kazandıkları peye!" (Bakara, 79) Yslam'dan olanlar, diğer din ve ideoloji mensuplarıdır, Samiri soylu belâmlar ise, daha okumslu olan oldukları iddiasında bulunan kimselerdir. Bunlar, gerek Yslam'ın ortaya çıkması durumunda hesaplarının bozulacağı, gerek yzerinin gürleceğini, bilyece çalışmaları bozulacağı bildiklerinden ellerinden geldikçe Hakkı batıla bulayıp gerekleri gizlemektedirler. Yüce Allah (cc) peytanın görevini üstlenen bu kimselere lanet etmektedir. "Muhakkak ki, âlık delillerden indirdiğimiz hidayeti, biz Kitapta insanlara âlık; â belirttikten sonra gizleyenler, ipte Allah onlara lanet eder ve bilmizin lanet edebilenler onlara lanet eder." (Bakara, 159) "Pheşiz, Allah'ın indirdiği Kitap'tan bir pey gizleyen ve onu az bir değere satanlar, ipte onlar, karınlarına atepten başka bir pey koymuyorlar. Allah, Kıyamet gününü onlarla konuşmayacak ve onları temizlemeyecektir; onlar için acıklı bir azap vardır. Ypte onlar, hidayet karpılığında sapıklığı, mağfret karpılığında azabı satın alan kimselerdir; atepe karpı ne kadar da dayanıklıdır(!)" (Bakara, 174-175) Yslam kavramlarının gerek anamları, ibadetleri ne ve ne zaman oldukları Kur'an'da vardır, bunun dıyındaki tüm tanımlamalar, Yslam olmaktan uzaktır. Kur'an'dan hareketle Yslam kavramları öğrenildiğinde, bugünkü kavramların ne denli asıl anlamlarından saptırıldığı gerçeği ortaya çıkacak, adeta Yslam'dan ayrı başka bir dinin oluğturulduğu görülecektir. Kur'an kavramlarının, anlamlarının değiptirilerek insanların yalnız bir din algısına sahip olmalarının sorumluluğu, saptırıcılar kadar, Kur'an okudukları halde bu gerekleri, kimi endişelerle ortaya koymayan Müslümanların da üzerindedir. Müslümanlar, hassasiyet göstererek bu saptırıcılara karpı çalışması olsalardı, toplumdaki sapma bu denli korkunç; boyutlara ulaşamayaktı. Onların suskunluğu,

saptýrýcýlara cesaret vermip, Ýslâm'ýn, bozmadýk, deđiptirmedik kavramýný ya da konusunu býrakmamýplardýr. Eđer Müslümanlar, en az saptýrýcýlar kadar cesaretli olsalardý, bugün durum çok daha farklý, Ýslâm'ýn ve Müslümanlarýn lehinde olacaktý. Müslümanlar olarak amacýmýz, bazý kipilerin, kimi gerekçelerle gizledikleri gerçek Ýslâmi kavramlarý, bütün tepki, eleptiri, baský ve saldýrýlarý göze alýnarak Tevhidi gerçekleri ortalaya koymak, topluma bu gerçekleri olduđu gibi anlatmaktýr. Ýslâmi kavramlarýn gerçek anlamlarýnýn ne olduđunu belirterek iman ya da inkâr edecek olanlarýn, bilinçli hareket ederek saflarýný netleptirmelerini, herkesin, yerinin ve konumunun neresi olduđunu bilmesini sađlamak biz Müslümanlarýn öncelikli görevidir. Elbette ki hidayet yalnızca yüce Allah’tandýr biz O’na teslim olan Müslümanlarýz.

Bu köpe yazýsýnýn geldigi yer: Kurani Mücahede:

<http://www.mucahede.com>

Bu köpe yazýsý için adres:

http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view_article&artid=257